

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 36537

гр. София, 06.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав, в
закрито заседание на 06.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разглежда дело номер **7874** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а АПК.

Производството по делото е образувано по жалба от И. С. Б. от [населено място], чрез пълномощника си адв. А. от САК, срещу мълчалив отказ на областен управител на област С. за извършване на обстоятелствена проверка за удостоверяване за наличие или липса на акт за държавна собственост на имот с идентификатор № 68134.1978.1339 и заверка на молба-декларация за относно имота, по заявление вх. № ОА23-4513/16.06.2025 г., подадено от жалбоподателя.

С решение № 33330/13.10.2025 г., постановено по адм.д. № 7874/2025 г. по описа на АССГ, съдът е уважил жалбата, като е отменил мълчалив отказ на областен управител на област С. за извършване на обстоятелствена проверка за удостоверяване за наличие или липса на акт за държавна собственост на имот с идентификатор № 68134.1978.1339 и заверка на молба-декларация за имота, по заявление вх. № ОА23-4513/16.06.2025 г. и е върнал делото като административна преписка на областния управител на област С. за изпълнение на дадените в настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона. Със същото решение, съдът е осъдил ответника да заплати на жалбоподателя сумата от 1010,00 лв., направени по делото разноски.

Срещу решението, в частта за разноските, ответникът е подал частна жалба, която има характер на молба за изменение на решението в частта за разноските, съгласно чл. 176а АПК. Съдът погрешно е възприел тази частна жалба като жалба срещу решението в цялост и е събрал държавна такса, която е внесена. Това обаче не променя характера на частната жалба. С нея, ответникът е поискал разноските за процесуално представител да бъдат намалени, съобразно решение от 25.01.2024 г. по дело № С-438/22 на СЕС, и съобразно правната и фактическа сложност на делото.

С разпореждане от 03.11.2025 г., съдът е съобщил частната жалба, имаща характер на молба за изменение на решението в частта за разноските, на другата страна, като е предоставил 14 дневен срок за становище.

В предоставения срок, жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв. А., е взел становище по частната жалба, като е заявил, че същата е преждевременно подадена, тъй като първо следва да се поиска изменение на решението в частта за разноски. Изложил е и съображения за неоснователност, като счита, че размера на разноските е правилно определен.

Съдът като взе предвид постъпилата молба и прецени материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 176 от АПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Компетентен да се произнесе по молбата за изменение или допълване на решението/определението, в частта за разноските е съда, който е постановил акта, чието допълване или изменение се иска, в случай, че срещу решението не е подадена касационна жалба /арг. от чл. 176а, ал.4 АПК/. Тъй като в случая жалба срещу решението не е подадена, то настоящия съдебен състав се явява компетентния съд за разглеждане на депозираната молба.

Законодателят е предвидил в случаите, когато съдът не се е произнесъл по направеното искане за разноските, възможност заинтересована страна да направи искане за изменение или допълване на акта като се произнесе по разноските. Това искане следва да се направи в срока за обжалване, а при необжалваемо решение в едномесечен срок от постановяването му.

Частната жалба, имаща характер на молба за изменение на решението в частта за разноските, е подадена от активно легитимирано лице, ответник по делото и в срока по чл. 176а, ал. 1 от ГПК – 14-дневен от съобщаването за решението.

Молбата е неоснователна по следните съображения.

В конкретния случай, се иска изменение на решение № 33330/13.10.2025 г., постановено по адм.д. № 7874/2025 г., в частта относно присъдените в полза на процесуалния представител на жалбоподателя разноски. С цитираното решение, съдът е уважил жалбата, като е отменил оспорения акт. С решението, съдът е осъдил ответника да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски за държавна такса в размер на 10,00 лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 1 000,00 лв. В последното по делото съдебно заседание, процесуалният представител на ответника е поискал от съда да не възлага разноски за жалбоподателя, а ако прецени, че се дължат, да вземе правната и фактическа сложност на делото. Съдът приема това изявление на процесуалния представител на ответника като възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение по смисъла на чл. 78, ал.5 ГПК.

Съгласно цитираната разпоредба, при направено възражение относно претендирания размер на адвокатско възнаграждение, съдът следва да съобрази фактическата и правна сложност на делото, и ако счете, че то не се отличава с такава предвид останалите дела от този вид, да намали възнаграждението. Присъденият размер на адвокатско възнаграждение е определен в минимален размер по Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Поради това, спорен е въпроса дали следва възнаграждението да се намали до минималните размери, предвидени в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, както е направил съда в случая, или пък да определи по-нисък размер на възнаграждението, съобразно разписаното в решение от 25.01.2024 г. по дело № С-438/22 на СЕС. В решението са изложени съображения, че с оглед предимството на правото на Съюза, националният съд е натоварен в рамките на компетентността си с прилагане на разпоредбите на правото на Съюза, като е длъжен в случаите, когато това се налага, да вземе решение да остави без приложение всяка национална правна уредба или практика по законодателен или друг конституционен ред.

Настоящият съдебен състав намира, че в конкретния случай не се налага да не прилага всяка национална правна уредба или практика по законодателен или друг конституционен ред и съответно, не следва да определя възнаграждение в по-нисък от предвидения в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Размерът на адвокатското възнаграждение се обосновава с два обективни критерия - обем и сложност на извършената дейност, както и величината на защитавания интерес. Действително, делото е с обичайната за този вид дела правна и фактическа сложност и съответно обема на извършената дейност от адвоката е обичайна. В случая обаче, забавянето в извършването на услугата, съдът намира, че би могло да окаже много негативен ефект върху величината на защитавания интерес. Исканата услуга е заверка на молба декларация, за снабдяване с НА по обстоятелствена проверка. Ответникът, въпреки, че е наясно, че дължи услугата, заявена от жалбоподателя, забавя нейното изпълнение с повече от четири месеца, при 7-мо дневен срок за изпълнение. Забавянето беше мотивирано с необходимост от представяне на документи от друг орган. Поради това, съдът беше задължил район В. да представи по делото тези документи, за да може до провеждането на откритото съдебно заседание, услугата да е изпълнена и за жалбоподателя да отпадне правния интерес. Тези документи са представени по делото от район В. на 01.09.2025 г., а ответникът ги е получил на 03.09.2025 г. Въпреки това, до провеждане на откритото съдебно заседание – 25.09.2025 г., както и до датата на постановяване на решението по делото – 13.10.2025 г., услугата не беше изпълнена. Видно от представените доказателства към частната жалба, имаща характер на молба за изменение на решението в частта за разноските, услугата е изпълнена на 15.10.2025 г. /след постановяване на решението/. Т.е., въпреки създадената възможност от съда, ответникът е забавил издаването на акта, който е заявен. Поради това, с оглед продължителността на неизвършването на услугата и защитавания интерес, съдът счита, че не следва да определя възнаграждение под минималния размер, определен в Наредбата. Поради това, частната жалба, имаща характер на молба за изменение на решението в частта за разноските от ответника, следва да се остави без уважение. Мотивиран от горното и на основание чл. 248 от ГПК, Административен съд, С. град, II отд., 59 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частна жалба, имаща характер на молба за изменение на решение № 33330/13.10.2025 г., постановено по адм.д. № 7874/2025 г. на АССГ, в частта за разноските, подадена от процесуалния представител на областен управител на област С..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 дневен срок от съобщението му, чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд. Определението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: